

Ziua când ne-am cunoscut

Gabriel Stănciulescu

Ziua când ne-am cunoscut

Nu vom uita darul celest,
Părea că timpul s-a oprit,
Noi, doi oameni cu un rost
Din prima clipă ne-am dorit.

Nu am crezut, dar am voit
Să strunim focul în suflet,
Apusul stins în răsărit...
Era un dans de menuet.

Alintări și lungi săruturi,
Ne-au încântat, fără trufii,
N-au lipsit clipe, nici locuri,
Să nu îți fiu și să nu-mi fii.

Zburau nopțile ca vântul,
Nu oboseam în niciun fel,
Poftele sfidau cuvântul
Și ne iubeam mereu, altfel.

Din zile calde ne hrăneam,
Timpul își uita măsura,
Și tot mai mult ne răsfațam,
Vârsta-și renega cenzura.

S-au scurs tiptil, fără vrere,
Zile și ani de nebunii,
Cer vieții, și aș tot cere
Să-mi pună iarăși cununii.

Autor: Gabriel Stănciulescu